

mig bekendt, at man tæt uden for vore Grænser, nemlig i Sønderjylland, ikke anvender og ikke maa anvende Arsenik til Kreaturvadst; man hjælper sig her godt med andre Midler. Suidlertid er der mange, der paastaar, at Vadstningen med Arsenik er en absolut Nødvendighed. Hvis det skulde være Tilfældet, maa man naturligvis bøje sig derfor, og det vilde da maasse kunne hjælpe en Del, om den højtærede Justitsminister gjorde rigelig Brug af den Ret, som meddeles ham i § 9, nemlig at tillade andre end Dyrlæger at give sig af med Kreaturvadst med Arsenik. Hvad Uviljen mod Apotekerne angaar, kunde den muligvis til Dels hæves ved, at man fik flere Apoteker. Der er til en saadan Forøgelse en Trang, som gentagne Gange har været omtalt her. Der vilde ikke være saa stor Vanskelighed ved at faa fat paa disse Giftstoffer, som man har Brug for, naar man havde kortere Vej til Apoteket. Endelig tror jeg ikke, det vil være uden Betydning, i alt Fald for nogle af os, maasse ikke for alle, om man i det hele taget vilde give denne Lov en mindre i det enkelte gaaende Affattelse, ubelade en Del Specialbestemmelser, som langt naturligere maa søges i en Anordning. Efter Sagens Natur kan det ikke undgaaes, at der stadig kommer ny Giftstoffer op, efterhaanden som Videnskaben skrider frem, og man er altsaa nødt til, hvis man suldt ud vil have Folkerepresentationens Medvirkning til Lovgivning paa dette Omraade, at komme til Tingene og forlange Supplementslove, hver Gang der opfindes et nyt Stof, som kan siges at være en farlig Gift. Det har man søgt at undgaa ved Bestemmelsen i § 18, der giver Ret til at supplere Fortegnelserne i Loven ved Hjælp af kongelig Anordning. Det er en ganske praktisk Udvej set fra en Side, men paa den anden Side forekommer det mig, at de Fortegnelser, som findes i Loven, derved blive temmelig betydningsløse og maasse snarere blive vildeledende end vejledende, idet man ved at se disse temmelig vidtløftige Fortegnelser over Giftarter let fristes til at antage, at de ere fuldstændige og til at overse, at de ere supplerede ved senere Anordninger. Følgen deraf vil let blive Lovovertrædelser, som begaaes paa Grund af Uvidenhed. Det er heller ikke alene paa Grund af den Omstændighed, at der stadig kommer ny Giftstoffer, at man bliver nødt til at gøre Forandringer. Det er f. Eks. bekendt, at man for nogle Aar siden har indført den Bestemmelse, at der skal kræves Recept for Udlevering af Karbolshyre. Tidligere var dette ikke Tilfældet, men det viste sig, da Brugen af dette Stof

blev mere og mere almindelig i alle Hjem, at Karbolshyre blev en Del misbrugt. Der blev dels begaaet mange Selvmord, og dels skete der en Mængde Ulykkestilfælde af Uagtsomhed, og Følgen deraf var, at det blev bestemt, at Karbolshyre kun maatte udleveres i saa stærk forthyndet Tilstand, at Faren væsentlig formindstedes. Da det nu saa bekendte Stof, Antifebrin kom frem for nogle Aar siden, ansaas det for usfadeligt eller næsten usfadeligt, og det var tilladt at faa det ved Haandkøb. Men efterhaanden viste det sig, at i alt Fald for Folk, der havde Konstitutionsfejl — jeg tror Hjertefejl — var denne Medicin ingenlunde usarlig, og endvidere at det blev misbrugt i saa stor Grad, idet det nødtes til Overmaal, at det fandtes rigtigt at begrænse Udgangen til dette Stof ved at udstede den Bestemmelse, at man skulde have Recept for at faa det. Se den Slags Ting kunne ogsaa fremtidig gentage sig. Det vilde derfor vistnok være heldigt, om man tog alle disse Detailbestemmelser ud af Loven og henviste dem til Afgørelse ved Anordning.

Et Spørgsmaal, som jo har overordentlig stor Interesse, er, hvorledes Tilstanden vil blive, naar denne Lov ikke vedtages, eller med andre Ord, hvormeget af denne Lov der blot er en Fastslaaen af de gældende Bestemmelser, og hvor meget der er nyt. Det er et Spørgsmaal, der er langt mere udviklet, end man skulde tro; de nu gældende Bestemmelser findes nemlig spredte i en stor Mængde gamle Anordninger, som man ikke en Gang har opramset i sidste Paragraf af det foreliggende Lovforslag, og hertil kommer, at jeg tror, man ikke paa nogen Maade kan sige, at den faktisk bestaaende Tilstand virkelig stemmer med den gældende Lov. Jeg skal i saa Henseende oplyse, at det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Buff), som jeg desværre ser ikke er til Stede i Dag gentagende og med stor Styrke har hævdet, at han aldrig brugte nogen Dyrlæge til Arsenikvadst af sine Kreaturer; den besørge han selv, og det gik ganske udmærket. Men jeg har ikke ikke kunnet blive rigtig klog paa, om det er lovligt. I den ene af de i det foreliggende Lovforslag citerede Plakater staar der, at man overhovedet slet ikke maa udlevere Arsenik til, hvad man da kaldte Vadst af staaende Kreaturer, og den højtærede Minister har i 1881 udtalt, at § 9 indeholdt slet ingen Forandring i den bestaaende Retstilstand; med andre Ord altsaa, at man ikke har Lov at foretage Kreaturvadst med Arsenikopløsning, naar man ikke er Dyrlæge eller særlig